

[Kurt Hansen.]

mere sige tværtimod, hvis dyrtidsportion nummer to inden for et år ikke også ville blive det. Jeg mener, man kan se af OECDs redegørelse, at det peger i den retning.

Hver eneste gang lønarbejderne må give afkald på en sådan dyrtidsportion til ATP-fonden, vil det betyde et indkomsttab på 1.248 kr., ikke bare om året, men i al den tid man er på arbejdsmarkedet, lige indtil man bliver pensioneret. 1.248 kr. koster hver eneste dyrtidsportion, som ryger i ATP-fonden, lønarbejderne i tabt indtægt. Det er det, vi fra VS' side har kaldt dyrtidstyveri med et måske lidt stærkt ord, men det kan ikke siges stærkt nok.

Men dette er faktisk kun den ene side af sagen. Den anden side af sagen er, at det konservative folkeparti i forbindelse med augustforliget har fået afgørende indrømmelser med hensyn til, hvad ATP-fondens midler kan bruges til. Vi har også i løbet af nattens udvalgsarbejde fået tilstillet et notat fra arbejdsministeren, som klart viser, at nu kan ATP-fondens midler i hvert fald i en vis udstrækning bruges til direkte erhvervsstøtte. Midlerne skal kunne kanaliseres ud i finansieringsinstitutter m. v. Gud ved, hvad »m. v.« dækker over. Der er vist mange muligheder begrævet i det.

Der har været talt meget om, at dette lovfor-slag var en direkte støtte til de laverelønnede. Det er det naturligvis ikke. Som vi påviste ved førstebehandlingen, har denne lovgivning meget snæver sammenhæng med det augustforlig, der kastede 30.000 ud i arbejdsløshed og betød en massiv reallønsnedgang. En anden ting, der mig bekendt ikke er blevet nævnt her i debatten, hverken under førstebehandlingen i går eller her i dag under andenbehandlingen, er, at hvis der er nogen, som er blevet solgt med dette mæglingsforslag, som nu gøres til en overenskomstlov, så er det de arbejdsløse. Det er de arbejdsløse, der bliver sorteper i denne sag.

Nu skal man op på de 29 kr., siger man, og man har afsat en masse beløb i en masse kolonner i en fin tabel, som vi har fået i nattens udvalgsarbejde. Der er noget i denne tabel, der hedder satsforhøjelser; de udgør 272 mill. kr. i hvert af de kommende overenskomstår. Det tal har man åbenbart fundet frem til ved at sige, at satsforhøjelserne vil slå igennem med omkring 50 pct. Det har vi ingen som helst garantier for bliver tilfældet. Det kan udmærket være sådan – og det er endda mest sandsynligt

– at det vil slå igennem med omkring 20–30 pct., og det betyder rent faktisk ifølge de tal, der er stillet op her, at lønstigningerne ikke engang vil komme op på de 4 pct. i den kommende overenskomstperiode, som der er lovgivet om ved augustforliget. Alt i alt kan det altså betyde, at man kommer til at kæmpe for lønglidning ude på arbejdspladserne bare for at komme til at overholde augustforliget. Det mener vi naturligvis ikke er nok i sig selv. Vi mener, at augustforliget skal sprænges i stumper og stykker ud fra den generelle betragtning, at vi er imod lønrammer i det hele taget og principielt imod indkomstpolitik og overgreb mod lønarbejderne.

Brusvang (CD):

Til mit partis ordførers, hr. Lindingers, indlæg i denne debat har jeg et par supplerende synspunkter vedrørende pressekonflikten.

Jeg vil først lige referere og gentage CDs grundsynspunkt: vi har på den ene side stor forståelse for den vanskelige situation, typograferne er i på grund af den tekniske udvikling, men vi finder samtidig, at det er en helt uacceptabel situation, som går ud over tredje-part på en uacceptabel måde. Derfor har vi flere gange taget et initiativ, først og fremmest rettet til regeringen, og vi havde også bebudet at fremsætte et dagsordensforslag i forbindelse med debatten i dag. Jeg vil derfor gerne begrunde, hvilken udvikling og hvilke yderligere momenter der har gjort, at vi ikke finder dagen i dag den rette til at fremsætte et sådant forslag.

For det første er det også vort grundsynspunkt, at dette med et dagsordensforslag til en forsøgsvis løsning af den løbende konflikt egentlig ikke er den rette vej. Den, der har den bedste mulighed, er pressens minister. Vort dagsordensforslag ville da i givet fald også have haft det indhold, at det i første omgang ville have været en opfordring til pressens minister om at udfolde initiativer inden for de næste 14 dage og først som noget subsidiært, når disse initiativer var mislykkedes, da at opfordre regeringen til at fremkomme med et lovfor-slag.

Men vi finder, at situationen i dag er ændret på forskellige punkter. For det første er der i mellemtiden sket det, at statsministeren har givet en redegørelse, som har ladet formode, at der fra regeringens side er noget på vej. Vi har også allerede i dagens løb hørt, at der måske